

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2012/0176 van 8 mei 2012
in de zaak 1011/0726/A/2/0674

In zake:

de heer [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Koen GEELEN
kantoor houdende te 3500 Hasselt, Gouverneur Roppesingel 131
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **VLAAMS-BRABANT**

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 30 maart 2011, strekt tot de vernietiging van een volgens de verzoekende partij stilzwijgende beslissing van de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant van onbekende datum.

De deputatie heeft geen nieuwe beslissing genomen over het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Linter van 25 september 2003 voor het bouwen van een woning nadat de weigeringsbeslissing van 25 mei 2004, genomen door de deputatie in administratief beroep, vernietigd werd door de Raad van State op 23 december 2009.

Het betreft een perceel gelegen te [REDACTED] en met kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 13 maart 2012, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Hilde LIEVENS heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Chris SCHIJNS die verschijnt voor de verzoekende partij, is gehoord.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. FEITEN

Op 4 juli 2003 (datum van het ontvangstbewijs) dient de verzoekende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Linter een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor het bouwen van een eengezinswoning.

Het perceel is, volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 24 maart 1978 vastgestelde gewestplan 'Tienen-Landen', gelegen in woongebied met landelijk karakter.

Het perceel is niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, maar het ligt wel binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde verkaveling nr. 371.V.36 van 4 januari 1979.

Het perceel is gelegen naast het bij ministerieel besluit van 14 juni 2002 beschermd monument [REDACTED] te Neerhespen en binnen het eveneens bij ministerieel besluit van 14 juni 2002 beschermd dorpsgezicht [REDACTED] te Neerhespen en onmiddellijke omgeving.

Er werd geen openbaar onderzoek georganiseerd.

De cel Monumenten en Landschappen van AROHM brengt op 2 september 2003 een ongunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Linter weigert op 25 september 2003 een stedenbouwkundige vergunning aan de verzoekende partij. Het college motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

Beschrijving van de bouwplaats, de omgeving en het project

De bouwplaats is gelegen langs de [REDACTED] (gemeenteweg) binnen de dorpskern. In de vrij druk bebouwde omgeving is er een diversiteit aan gebouwentypes.

Door de reeds bestaande bebouwing, de afgegeven bouw- en verkavelingsvergunningen en de reeds aanwezige infrastructuur, is de ordening van het gebied bekend.

Door de configuratie en de reeds aanwezige bebouwing op de omliggende percelen, brengt het voorgestelde bouwen van een woning, de goede ordening van het gebied niet in het gedrang.

Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

De architectuur en de gebruikte materialen harmoniëren met de bestaande en omliggende bebouwing.

In toepassing van artikel 111 van het DRO ingevolge de ligging in het beschermd landschap en het ongunstig advies van Arohm, afdeling Monumenten en Landschappen is het project niet verenigbaar met de omgeving en brengt de goede ordening en ontwikkeling van het betrokken gebied in het gedrang.

...

De verzoekende partij tekent tegen deze beslissing op 27 oktober 2003 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

Op 25 mei 2004 wordt het beroep van de verzoekende partij afgewezen. De verwerende partij weigert de stedenbouwkundige vergunning omwille van de volgende redenen:

- De cel Monumenten en Landschappen bracht op 2 september 2003 een bindend ongunstig advies uit, zodat de aanvraag niet voor vergunning vatbaar is.
- De ruimtelijke verantwoording die vervat is in het beschermingsbesluit kan bijgetreden worden.

Tegen de weigeringsbeslissing van de verwerende partij van 25 mei 2004 en het ongunstig advies van de cel Monumenten en Landschappen van 2 september 2003, stelt de verzoekende partij een beroep tot vernietiging in bij de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak.

Op 23 december 2009 vernietigt de Raad van State (arrest nr. 199.218) het besluit van de verwerende partij van 25 mei 2004 en het ongunstig advies van 2 september 2003 van de cel Monumenten en Landschappen omdat de verwerende partij en de cel Monumenten en Landschappen uit het besluit van 14 juni 2002 van de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid, waarbij de vierkantshoeve in de Langstraat 80 als monument en de onmiddellijke omgeving van die hoeve als dorpsgezicht worden beschermd, verkeerdelijk een bouwverbod hebben afgeleid.

Het vernietigingsarrest van de Raad van State heeft tot gevolg dat de verwerende partij een nieuwe beslissing diende te nemen. Het arrest werd aan de verwerende partij betekend op 27 januari 2010.

De verzoekende partij stelt bij de Raad beroep in tegen het uitblijven van een beslissing van de verwerende partij na het vernietigingsarrest van de Raad van State van 23 december 2009.

Op 4 augustus 2011 heeft de verwerende partij evenwel een beslissing genomen. Hiertegen werd eveneens bij de Raad een beroep tot vernietiging ingesteld door de verzoekende partij. Deze zaak is bij de Raad gekend onder het rolnummer 1112/0089/A/2/0070.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Ontvankelijkheid wat betreft het voorwerp van het beroep

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij vraagt de vernietiging van:

“ ...

Het stilzwijgende besluit van onbekende datum waarbij de deputatie van de provincieraad Vlaams Brabant geen beslissing nam over het beroep van de verzoekende partij tegen de weigering van de stedenbouwkundige vergunning van de gemeente Linter voor het bouwen van een eengezinswoning op een terrein te Linter, [REDACTED] (NRH), kadastraal bekend onder [REDACTED] nadat een eerdere beslissing van de deputatie was vernietigd door de Raad van State.

...”

De verzoekende partij stelt dat de verwerende partij door het vernietigingsarrest van de Raad van State een nieuwe beslissing diende te nemen omtrent het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Linter van 25 september 2003.

De verzoekende partij stelt dat zij tot op de datum van het indienen van het beroep bij de Raad (30 maart 2011) geen reactie heeft ontvangen, noch in kennis werd gesteld van een beslissing van de verwerende partij, waardoor zij niet anders kon dan zich tot de Raad te wenden.

In het eerste middel stelt de verzoekende partij dat wegens het verstrijken van de redelijke termijn aangenomen moet worden dat de beslissing stilzwijgend afwijzend is.

In het tweede middel roept de verzoekende partij in dat artikel 122 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (hierna genoemd DRO) geschonden is aangezien de verwerende partij nagelaten heeft binnen de 75 dagen na de betekening van het vernietigingsarrest van de Raad van State een beslissing te nemen, minstens dat zij gehouden was een kennisgeving te doen van een stilzwijgende beslissing.

2.

De verwerende partij stelt dat de verzoekende partij uit het nog niet genomen hebben van een nieuwe beslissing, ten onrechte een stilzwijgende weigeringsbeslissing afleidt.

Volgens de verwerende partij is ingevolge artikel 7.5.8, §2 VCRO de oude procedureregeling uit het DRO van toepassing zodat zij op het moment van het indienen van het verzoekschrift door de verzoekende partij, nog steeds over de mogelijkheid beschikte om een nieuwe beslissing te nemen. De verwerende partij heeft dit ook gedaan, zij heeft op 4 augustus 2011 een nieuwe beslissing genomen.

Volgens de verwerende partij is het beroep dan ook zonder voorwerp, zodat het als onontvankelijk dient te worden afgewezen.

3.

De verzoekende partij antwoordt hierop dat artikel 7.5.8, §2 VCRO niet van toepassing is omdat artikel 7.5.8, §2 VCRO enkel geldt voor de *“zuivere situatie waarbij er een beroep wordt aangetekend bij de Deputatie voor 1 september 2009 en de deputatie daarover nog niet geoordeeld heeft voor 1 september 2009”*

De verzoekende partij stelt dat de situatie in onderhavig dossier daarmee niet kan worden vergeleken. Zij stelt dat in dit geval toepassing moet worden gemaakt van de regels die gelden voor het rechtsherstel na een vernietigingsarrest van de Raad van State. De verzoekende partij stelt dat de verwerende partij rechtsherstel na vernietiging had moeten verlenen op basis van de regels die gelden op het ogenblik dat zij de nieuwe handeling moet nemen. De nieuwe regels houden een vervaltermijn van 75 of 105 dagen in.

Ten tweede antwoordt de verzoekende partij dat artikel 7.5.8, §2 VCRO gewijzigd is bij decreet van 16 juli 2010. In de oorspronkelijke tekst van artikel 7.5.8, §2 VCRO werd de uitvoerbaarheid en de bekendmaking van beroepsdossiers die bij de deputatie voor 1 september 2009 werden betekend doch waarover de deputatie op die datum nog niet heeft beslist, geregeld overeenkomstig artikel 4.7.23, §2 tot en met §5 VCRO. De verzoekende partij stelt dat de oorspronkelijke versie van artikel 7.5.8, §2 VCRO van toepassing is aangezien het dossier terug aanhangig werd gemaakt bij de deputatie op 27 januari 2010, dus nog voor de decreetwijziging van 16 juli 2010 (waar de verwijzing naar de artikels 4.7.23, §2 tot en met §5 VCRO werd gewijzigd naar de artikels 4.7.23, §3 tot en met §5 VCRO).

Ten derde antwoordt de verzoekende partij dat zelfs indien de huidige tekst van artikel 7.5.8, §2 VCRO van toepassing zou zijn, het verzoekschrift nog steeds ontvankelijk is. De verzoekende partij stelt dat niet aan de voorwaarden van artikel 7.5.8, §2 VCRO voldaan is omdat het dossier niet betekend werd voor 1 september 2009. De verzoekende partij meent immers dat onder betekening dient te worden begrepen de betekening na vernietiging door de Raad van State en dit gebeurde na 1 september 2009. Bovendien heeft de deputatie ook reeds een beslissing genomen over het beroepsdossier, met name op 25 mei 2004, weze het dat deze beslissing vernietigd werd.

Beoordeling door de Raad

1.

Conform artikel 7.5.8, §2, tweede lid VCRO dienen beroepsdossiers, die bij de deputatie werden betekend (in de betekenis van ingediend) vóór 1 september 2009, doch waarover de deputatie op die datum nog niet heeft beslist, behandeld te worden overeenkomstig de procedureregels die golden voorafgaand aan die datum. De bekendmaking en de uitvoerbaarheid van deze beslissingen worden daarentegen geregeld overeenkomstig artikel 4.7.23, §3 tot en met §5 VCRO.

In de oorspronkelijke versie van artikel 7.5.8, §2, tweede lid VCRO werd verwezen naar artikel 4.7.23, §2 tot en met §5 VCRO, waardoor de indruk werd gewekt dat ook de nieuwe beslissingstermijnen onmiddellijk golden voor de deputatie. Art. 4.7.23, §2 VCRO verwijst naar de vervaltermijnen waarover de deputatie beschikt om een beslissing te nemen over het ingestelde administratief beroep.

Met het decreet van 16 juli 2010 houdende aanpassing van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening werd de verwijzing naar artikel 4.7.23, §2 tot en met §5 VCRO gewijzigd naar 4.7.23,

§3 tot en met §5 VCRO, waardoor de termijnen waarbinnen de deputatie moet beslissen, onderdeel van de procedureregels blijven en dus onderworpen blijven aan de oude regeling.

2.

De Raad stelt bovendien vast dat het decreet van 16 juli 2010 houdende aanpassing van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening in de slotbepaling bepaalt dat de wijziging van artikel 7.5.8, §2 VCRO uitwerking heeft met ingang van 1 september 2009. Daardoor is de wijziging aan artikel 7.5.8, §2 VCRO van toepassing op onderhavig geval, in tegenstelling tot wat de verzoekende partij beweert.

Uit de parlementaire toelichting bij het voorstel tot decreet blijkt trouwens zeer duidelijk dat de oorspronkelijke verwijzing naar het artikel 4.7.23, §2 VCRO een vergissing was en niet de bedoeling was van de decreetgever inzake de overgangsbepalingen. *“De termijn waarbinnen de deputatie moet beslissen en de gevolgen, verbonden aan het verstrijken van die termijn, zijn een onderdeel van de procedureregels en blijven dus op het eerste gezicht onderworpen aan de oude regeling”* (Parl. St. VI. Parl., (2009-2010), nr. 349/1, p. 31).

3.

De verzoekende partij kan ook niet gevolgd worden wanneer zij stelt dat de betekening in artikel 7.5.8, §2 VCRO begrepen moet worden als de betekening van het arrest nr. 199.218 van 23 december 2009 van de Raad van State aan de verwerende partij op 27 januari 2010.

De betekening in artikel 7.5.8, §2 VCRO is de ‘betekening’ of de indiening van het administratief beroepsschrift bij de deputatie tegen een vergunningsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen.

4.

Een orgaan van actief bestuur, zoals de verwerende partij, moet bij het nemen van een nieuwe beslissing na een vernietiging van een rechtshandeling door de Raad van State, in beginsel de materiële reglementering toepassen zoals deze van kracht is op het ogenblik van de nieuw te nemen beslissing.

De vernietiging van een rechtshandeling door de Raad van State werkt met terugwerkende kracht.

De betekening van het vernietigingsarrest aan de verwerende partij houdt in dat het dossier in de toestand wordt gebracht waarin het zich bevond na het indienen van het administratief beroep door de verzoekende partij op 27 oktober 2003.

5.

De VCRO heeft in artikel 7.5.8 duidelijk de temporele en overgangsmaatregelen bepaald die van toepassing zijn op de diverse vergunningsbeslissingen.

Uit artikel 7.5.8 VCRO blijkt duidelijk dat, omdat de ruimtelijke ordening een evoluerende materie is, de nieuwe Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening wat betreft de materiële rechtsregels dient te worden toegepast in onderhavig dossier, meer bepaald bij rechtsherstel door de deputatie na vernietiging door de Raad van State.

De overgangsbepaling van artikel 7.5.8, §2 VCRO bepaalt uitdrukkelijk dat beroepsdossiers die bij de deputatie werden ‘betekend’ (ingediend) vóór 1 september 2009, worden behandeld overeenkomstig de **procedureregels** die golden voorafgaand aan die datum. Ingevolge deze bepaling worden de artikelen 122 en 123 DRO toegepast die voorzien in een ordetermijn van 75

dagen. Het uitblijven van een beslissing na het verstrijken van 75 dagen kan niet als een stilzwijgende weigeringsbeslissing beschouwd worden.

6.

De Raad stelt bovendien vast dat het doel dat de verzoekende partij voor ogen had, het bekomen van een nieuwe beslissing van de deputatie was. De Raad dient vast te stellen dat het instellen van deze vordering haar effect niet gemist heeft. Op 30 maart 2011 heeft de verzoekende partij beroep ingesteld bij de Raad. Het verzoekschrift werd bij aangetekende brief van 22 juli 2011 door de Raad ter kennis gebracht aan de verwerende partij. Enkele dagen later, op 4 augustus 2011, heeft de verwerende partij een nieuwe beslissing genomen over het administratief beroep van de verzoekende partij van 27 oktober 2003.

Gelet op artikel 7.5.8, §2 VCRO, waardoor de ordetermin van het DRO voor beslissingen over het administratief beroep van toepassing was, en gelet op de nieuwe beslissing van de verwerende partij van 4 augustus 2011 over het administratief beroep van de verzoekende partij en het feit dat deze laatste beslissing ook door de verzoekende partij wordt aangevochten met een beroep bij de Raad, dient de Raad vast te stellen dat het huidig beroep zonder voorwerp is.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het beroep wordt onontvankelijk verklaard bij gebrek aan voorwerp.
2. De kosten van het beroep, bepaald op 175,00 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 8 mei 2012, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, tweede kamer, samengesteld uit:

Hilde LIEVENS, voorzitter van de tweede kamer,

 met bijstand van

Heidi HUANG, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de tweede kamer,

Heidi HUANG

Hilde LIEVENS